

Paris, 27/06/2026

Tuyên bố của Tập Hợp Dân Chủ Đa Nguyên về việc chính quyền cộng sản Việt Nam gia tăng đàn áp

Trong 5 năm qua, kể từ khi ông Tô Lâm thực sự nắm trọn quyền sau lưng ông Nguyễn Phú Trọng đã kiệt quệ cả về thân xác lẫn trí tuệ, các vụ thanh trừng nội bộ và đàn áp tự do ngôn luận đã gia tăng hẳn cường độ.

Từ tháng 8/2024 khi ông Tô Lâm chính thức thay thế ông Nguyễn Phú Trọng mức độ đàn áp những người không đồng ý với chính quyền đã đạt mức độ dã man. Đa số trong số gần 500 tù nhân chính trị được biết đến đã bị bắt trong thời gian gần đây. Các bản án cũng trở thành đặc biệt tàn nhẫn -7 năm, 10 năm, 15 năm- cho những người chỉ có tội phát biểu những ý kiến mà mình nghĩ là đúng cho đất nước nhưng những người lãnh đạo cộng sản không muốn nghe trong khi tại các nước độc tài hung bạo nhất hiện nay những cáo buộc tương tự cũng chỉ đưa tới những án tù sáu tháng hay một năm.

Một vài thí dụ cụ thể. Phạm Thị Đoan Trang, một phụ nữ tàn tật sau khi bị công an đánh què chân, đã bị xử 9 năm tù chỉ vì đã viết hai cuốn sách nhỏ và một số bài hoàn toàn không kêu gọi bạo loạn ; Hoàng Thị Hồng Thái, một phụ nữ cô đơn phải nuôi 5 con thơ trong đó một đứa bé có bệnh tâm thần, đã bị bắt giam từ sáu tháng nay chỉ vì đã đăng trên FaceBook một vài suy tư của mình về đất nước ; Phạm Chí Dũng bị xử 15 năm tù chỉ vì đã lập Hội Nhà Báo Độc Lập. Với Tô Lâm chế độ cộng sản Việt Nam chỉ còn thua Triều Tiên về sự hung bạo.

Riêng trường hợp Tập Hợp Dân Chủ Đa Nguyên trong hai năm qua nhiều chí hữu và thân hữu của chúng tôi đã bị sách nhiễu tại chỗ ở cũng như nơi làm việc, bị thẩm vấn nhiều lần tại đồn công an, đôi khi bị hành hung. Tám chí hữu của chúng tôi đã bị bắt trong số đó chỉ có ba người được công bố, năm người còn lại chỉ có gia đình và bạn bè biết :

- Trần Khắc Đức bị bắt ngày 09/11/2024,
- Quách Gia Khang bị bắt ngày 18/03/2025,
- Nguyễn Duy Niệm bị bắt ngày 10/10/2025,
- Chu Tuấn Anh bị bắt ngày 25/01/2026,
- Nguyễn Thành Tiến bị bắt ngày 01/04/2026,
- Trần Văn Khanh bị bắt ngày 01/04/2026,
- Đinh Thanh Tùng bị bắt ngày 01/04/2026,
- Nguyễn Hữu Bình bị bắt ngày 25/05/2026.

Trừ Nguyễn Duy Niệm, 58 tuổi, đảng viên cộng sản lâu năm và từng điều hành một công ty quốc doanh, tất cả đều là những thanh niên trẻ tận tình yêu nước nên sau khi tốt nghiệp đại học đã đầu tư rất nhiều cố gắng để học hỏi về những vấn đề của đất nước và những giải pháp cần có. Những cố gắng học hỏi và suy tư đó đã đưa họ đến với Tập Hợp Dân Chủ Đa Nguyên.

Trong số tám chí hữu đang bị giam cầm này có hai trường hợp đặc biệt đáng lưu ý.

1. Chu Tuấn Anh đã bị bắt cóc tại Lào, nơi anh đang sống và làm việc hợp pháp.
2. Trần Khắc Đức đã bị xử 7 năm tù trong phiên tòa sơ thẩm ngày 21/11/2025, rồi bị y án trong phiên tòa phúc thẩm ngày 27/03/2026. Cả hai phiên tòa này đều bí mật và chớp nhoáng, không có luật sư, gia đình chỉ được biết khi được phép thăm nuôi.

Trong cả hai trường hợp chính quyền cộng sản đã hành xử như một băng đảng xã hội đen. Chu Tuấn Anh không phải là trường hợp bắt cóc duy nhất, chính quyền cộng sản đã bắt cóc nhiều

người từ nước ngoài, kể cả một trường hợp do chính ông Tô Lâm đích thân chỉ huy. Vụ xử án lén lút Trần Khắc Đức cũng chỉ là một trường hợp điển hình trong hầu hết các vụ án chính trị gần đây. Các vụ bắt người mà không công bố cũng đã trở thành thông lệ.

Tất cả các anh em bị bắt đã đến với Tập Hợp Dân Chủ Đa Nguyên vì chia sẻ quan điểm coi quốc gia như một tình cảm, một không gian liên đới và một dự án tương lai chung, vì tin tưởng Việt Nam chỉ có tương lai nếu có dân chủ đa nguyên và tán thành lập trường tranh đấu cho dân chủ trong tinh thần hòa giải và hòa hợp dân tộc bằng phương thức bất bạo động.

Tất cả những bài viết của họ, lý do khiến họ bị bách hại, chỉ thể hiện niềm tin này, tất cả chỉ là những bài tham luận nghiêm chỉnh và ôn hòa.

Chính quyền cộng sản buộc tội họ là đã *"làm, tàng trữ và tán phát các tài liệu nhằm chống Nhà nước Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam"* theo điều 117 của Bộ Luật Hình Sự dù tất cả các bài viết này đều tuyệt đối không hề đề cập đến Nhà nước Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, dù chỉ là một lần. Chúng chỉ thể hiện quan điểm của Tập Hợp Dân Chủ Đa Nguyên, theo đó chủ nghĩa Mác – Lênin vừa sai vừa độc hại ; cuộc nội chiến 30 năm 1945 – 1975 mà Đảng Cộng Sản khoe khoang và tự hào đã là một tai họa khủng khiếp cho đất nước ; việc tàn sát những người thuộc các đảng phái quốc gia sau Cách Mạng Tháng 8-1945 và cuộc Cải Cách Ruộng Đất là những tội ác lớn ; rập khuôn theo Trung Quốc là một sai lầm của sự nông cạn. Nhưng có điều luật nào cấm phê phán chủ nghĩa Mác – Lênin và Đảng Cộng Sản ? Đảng Cộng Sản đã có cả một ban tuyên giáo và một hội đồng lý luận trung ương gồm hàng chục nghìn cán bộ sao không tranh luận ? Dùng bạo lực chỉ là thú nhận đuối lý.

Chúng tôi phân tích những chủ đề này không phải là để gây căm thù đối với Đảng Cộng Sản mà chỉ là để chúng ta, mọi người Việt Nam, cùng rút ra những bài học cho tương lai. Và lại chúng tôi cũng không quy hết trách nhiệm cho Đảng Cộng Sản. Chúng tôi cho rằng những thảm kịch đó chủ yếu là do sự thiếu vắng kiến thức và tư tưởng chính trị, điều mà trước hết trí thức Việt Nam phải chịu trách nhiệm. Dù vậy Đảng Cộng Sản, nhất là với Tô

Lâm nằm trọn quyền, đã coi chúng tôi là kẻ thù và thẳng tay đàn áp, bởi vì dưới mắt họ tất cả mọi người nặng lòng với đất nước và dám ngẩng đầu lên đều là thù địch. Đối với họ, những người Việt Nam tốt là những người cúi đầu. Họ không phải là một chính đảng Việt Nam, họ là một lực lượng chiếm đóng.

Chúng tôi phần nộ nhưng không căm thù. Những biện pháp đàn áp tàn nhẫn bưng bít này đối với những người mong muốn một tương lai dân chủ cho đất nước, trong đó Tập Hợp Dân Chủ Đa Nguyên chỉ là một thành phần nhỏ, chỉ củng cố thêm niềm tin và quyết tâm của chúng tôi. Niềm tin và quyết tâm của chúng tôi càng mạnh thêm vì tuyệt đại đa số đảng viên cộng sản ngày nay cũng đã thức tỉnh. Đã từng có những người cộng sản cao cấp sáng suốt nhìn ra hướng đi phải có cho đất nước như Trần Độ, Trần Xuân Bách, Nguyễn Hộ, Phạm Quế Dương, Lê Văn Lâm. Ngày nay đa số các chí hữu trong nước của chúng tôi đến từ những gia đình cộng sản. Đất nước ta đang nhanh chóng tiến tới đồng thuận về một tương lai chung.

Hơn lúc nào hết hiện tình đất nước buộc chúng ta nhắc lại hai bằng chứng lịch sử cơ bản nhất.

Một là, chưa hề có một nước cộng sản nào đạt tới được mức độ phát triển thu nhập cao. Cùng lắm, nếu mở cửa ra với thế giới, là đạt được một vài tiến bộ để rồi quẩn quại trong bẫy thu nhập trung bình. Như vậy đất nước chỉ có tương lai phồn vinh nếu rũ bỏ được chế độ cộng sản.

Hai là, chưa hề có một chế độ cộng sản nào có được một sáng tác triết học, văn học, nghệ thuật, kinh tế, xã hội nào có giá trị ; một vài tác phẩm đặc sắc đều là của những người bất đồng chính kiến và nạn nhân của chế độ. Trong thế giới hiện nay kiến thức, kỹ năng, ý kiến và sáng kiến quyết định chỗ đứng và sự vinh nhục của các quốc gia ; chế độ cộng sản phải chấm dứt để đất nước có hy vọng vươn lên.

Đất nước ta cũng đang đứng trước một mối nguy lớn. Cho đến gần đây, các nước dân chủ đã ưu đãi nước ta trong cố gắng tách rời Việt Nam khỏi quỹ đạo Trung Quốc mà họ nhìn như một đe

dọa, Việt Nam được coi là điểm đến tự nhiên của các công ty đa quốc rồi Trung Quốc. Tuy nhiên trong 5 năm qua Việt Nam đã dần dần trở thành một chư hầu của Trung Quốc, các nước dân chủ không còn lý do để ưu đãi Việt Nam, các đầu tư dần dần hướng về các nước khác. Tô Lâm không ý thức được sự thay đổi này mặc dù chính ông là nguyên nhân. Các dự án đầu tư khổng lồ trong mục đích làm đẹp con số GDP sẽ thất bại và chỉ khiến nước ta kiệt quệ hơn, vì thực tế đã chứng tỏ chế độ này không có những con người đủ khả năng hoạch định và quản lý các công trình lớn ; nạn nhân của các dự án vĩ cuồng này có thể sẽ là chính các đảng viên cộng sản bởi vì Tô Lâm cần tiền và cũng cần người để đổ tội. Hứa hẹn tăng trưởng trên 10% sẽ chỉ mang đến sự trơ trẽn. Phần nộ sẽ bùng lên và Tô Lâm sẽ đàn áp, bởi vì đàn áp là nghề của ông ta và cũng là điều duy nhất ông ta biết làm, nhất là ông ta lại tin rằng mình có thể làm bất cứ gì một khi đã được quan thầy Trung Quốc che chở. Chúng ta cần cảnh giác nhưng không vì thế mà bi quan.

Tập Hợp Dân Chủ Đa Nguyên không hề nao núng trước sự hung bạo của chính quyền Tô Lâm. Tình cảm nồng nàn dành cho các anh em dân chủ đang mắc nạn cũng đi cùng với niềm tin là họ sẽ tìm lại được tự do trong tương lai gần. Chúng tôi có mọi lý do để tin rằng tuyệt đại đa số nhân dân Việt Nam, kể cả các đảng viên cộng sản, đã ý thức được rằng đã đến lúc chúng ta cần và có thể đổi dòng lịch sử.

Tập Hợp Dân Chủ Đa Nguyên sẽ kiên trì góp phần khiêm tốn của mình vào cố gắng dân chủ hóa để trả lại đất nước cho toàn dân Việt Nam không phân biệt lập trường và quá khứ chính trị.

Trong niềm tin là chúng ta có tiềm năng vươn lên mạnh mẽ để trở thành một Cộng Hòa Việt Nam mà các thế hệ mai sau có thể tự hào.

Thay mặt Tập Hợp Dân Chủ Đa Nguyên

Nguyễn Gia Kiểng

thường trực ban lãnh đạo